

जिह्वति । जसति । गमति । प्रति । प्राति ।
 प्रयति । यङ्गते । अयङ्गति । जेङ्गते । षःकति ।
 जुम्पति । प्साति । वाति । याति । इम्पति ।
 झाति । झुङ्गति । एजति । जमति । जवति ।
 वञ्चति । अनिति । पवते । हन्ति । सेधति ।
 अगन् । अजगन् । जिगाति । पतति । इम्पति ।
 इम्पति । इवति । वेति । ह्यन्तात् । एति ।
 जगायात् । अयुधुरिति । द्वाविंशतं गतिकर्माणि ।
 एतेषां भ्वाद्यादिगणोयत्वं विकरणादेवावसेयम् ।

गतितालिन पु० स्कन्दसैन्यभेदे “ष्टणु नामानि चाप्येषां
 येऽन्ये स्कन्दस्य सैन्यकाः” इत्युपक्रमे “वैताली गतिताली
 च तथा कथयचिकी” भा० शब्द० ४६५० ।

गतिला स्त्री गम-इलच् मिथिला० नि तान्नादेशः । १।वेत्-
 लतायाम् उज्ज्वल० २नद्यां २भरम्भरायाञ्च उष्णादिको० ।

गतिसत्तम पु० गतिर्वोधः । प्राप्यं स्थानं वा चासौ
 सत्तमश्च । १।परमेश्वरे । “आदित्यो ज्योतिरात्मा च स-
 हिष्णुर्गतिस्तमः” विष्णुसं० ।

गत्वन् लि० गम-कनिप् मलोपे ठक् । गन्तरि । स्त्रियां ङीप्
 रचान्तादेशः । गत्वरी ।

गत्वर लि० गम-करप् मलोपे ठक् । गमनशीले
 स्त्रियां ङीप् । “अभिमानधनस्य गत्वरेः” किरा० ।

गत्वा अव्य० गम-क्ता । गतं कृत्यत्वे “सद्यः पुरीपरिचरे
 च शिरीषस्तुही गत्वा जवात् लिङ्गद्वारा च पदानि
 बोता” उत्तरच० । वेदे तु “क्लौषच्” पा० यक् ।
 गत्वाय तदर्धे अव्य० “दिवं सुपुर्णं गत्वाय सोमं व-
 ज्रिष आभरत्” ऋ० ८, १००, ८ । “गत्वाय गत्वा” भा० ।
 ज्ञात्वप्रादि० नि० आतःस्थाने ईत् । गत्वी तदर्धे अव्य० ।
 “वा मोदुङ्गी यद्यवसेव गत्वी” ऋ० ४।४।१५ ।

गद् मेघध्वनौ ऋद० चुरा० उभ० अक० सेट् । गदयति ते
 अजगदत् त । गद्यां बभूव आस चकार चक्रे ।

गद् व्यक्तभाषणे भ्वा० पर० सक० सेट् । गदति अगादीत्-
 अगदीत् जगाद । गदितं गदः । गद्यं निगाद्यम् ।
 प्रणिगदति+प्रत्यगदत् । “जगादाप्ये गदापजम्” भाषः ।
 “यच्च सायं सदा चैवं लोकमेकं जगाद ह” भा० व०
 ६७३० । “अयं जगद्वरनीचैराग्निस्तस्य विप्राः” भट्टिः ।
 “गुहान्तरव्या जगदे कुमारी” रघु । “अन्तर्वाप्यभतो-
 ग्गोचि गदितसु” शकु० । “विस्तराद् गदते मन”
 देवीमा० ।

नि+नितरां कथने । “निगदामि यथा युक्तं पुराणाश्रयसे-
 युतम्” भा० आ० ५५० । “पौरा निवर्त्तध्वमिति न्य-
 गादीत्” भट्टिः । “सङ्काशभाजां प्रथमो मनीषि-
 भिरुमेव देवेन्द्र ! यदा निगद्यसे” रघुः । “न नैषध
 कार्यमिदं निगाद्यम्” नैष० । भावे वा अच् । निगाद-
 निगदः । चतुर्थ्यन्तयोच्चारणे च । “प्रतिनिगद्य होमः”
 कात्या० श्रौ० ६, १०२६ । “देयतां प्रति निगद्य देयतापदं
 चतुर्थ्यन्यसुच्चार्य स्वाहाकारेण होमः” कर्कः ।

प्राते+प्रत्युत्तरकथने । “आभिर्गाभिर्व्ययः प्रश्नं प्रति-
 जगाद ह” भा० आनु० २२७५० ।

वि+विरुद्धोक्तौ । “न हि निम्वात् सवेत् क्षौद्रं लोके वि-
 गदितं वचः” रामा० अयो० २५५० ।

गद् पु० गद-अच् । १।रोगे अमरः । “प्रणोत्थानाञ्च विज्ञानं
 तद्गदप्रतिषेधनम् । प्रतिध्यायनिषेधश्च शिरोगदविषेध-
 नम् । चिकित्सा तद्गदानाञ्च” सुश्रुतः । “येषां गदानां
 ये योगाः प्रवक्ष्यामि गदङ्गराः !” सुश्रु० । “असाध्यं
 कुर्वते कोपं प्राप्ते काले गदो यथा” भाषः ।
 गद-अभध्वनौ भावे अच् । २।मेघध्वनौ । शब्दक०
 भाषणार्थकतोक्तिचिन्त्या हलन्तत्वात् ततो भावे चञ्
 एवानुयासनात् भावेवोपगदेऽप्योविधानात् । १।रो-
 हिण्योर्गर्भजाते वसुदेवपुत्रभेदे पु० । “बलं गदं सार-
 णञ्च दुर्भेदं विपुलम् ध्रुवम् । वसुदेवस्तु रोहिण्यां
 कृतादीवदपादयत्” भाग० ८, १४५० । “हृदीकः
 ससुतोऽक्रूरो जयन्तगदसारणाः । आसते कुशवं
 कञ्चित्” भा० १।१२।१४, २८ । चलितानकडुन्दुभिः पुरः
 सवलस्त्वं सङ्घं सारणेन तम् । समितौ रभसादुपागतः
 सङ्घः सम्प्रतिपत्तुमर्हसि” भाषः “जगादाप्ये गदापजम्”
 भाषः । कु(ङ्) ४कुठे विषभेदे न० राजनि० । गदाख्य-
 गदाङ्गयादयोऽप्यत्र १।अचुरभेदे पु० । गदाशब्दे वृष्यम् ।
 गद्गद् न० गद्गद्+प्रयो० । गद्गद्भाषणे “वृत्तजेषु कण्ठा-
 ठतालूनामन्यतमे गद्गद्वाक्यता” सुश्रु० । गद्गदत्वेव
 पाठः सम्यक् ।

गदयितु पु० गदि-इलच् घोरयादेशः । १।कामे, २।कासके
 श्वावदूके च लि० मेदि० ४३३६ उज्ज्वलदत्तः ।

गदा स्त्री गद-अच् टाप् । १।खनामख्याते लौहादि-
 कोलिते, २।लौहमये याऽस्तभेदे, तद्युद्धक्रियाभेदो
 वज्रं पु० घटुर्वेदे दर्शितो यथा “आहतं विहृतं चैव
 गोमूलकमनावनम् ! तयोर्वागावेनामितं वामटाक्षभमेव